

Tres generacions i un sol camí. Joel Rovira Twose

I pensar que per aquest mateix camí per on passo, ja hi ha passat tota la meva família! Estic seguint els passos del meu avi i la meva mare. Aquest tram per on camino en aquest mateix moment, l'han compartit... no sé quants, però més de vint individus diferents, segur. I només per mi és especial. Aquí mateix va ser on el meu avi va rrelliscar amb un toll d'aigua i va caure, fins i tot segueix estant la rajola que va trencar! I més endavant va ser on ma mare va salvar l'anell de mon pare, que va quedar encallat en la branca d'un arbre, i ell no el podia agafar perquè li tenia por a les aranyes que hi vivien! I qui sap, potser d'aquí uns anys els meus fills també passaran per aquí, pensant el mateix que jo. L'important és seguir fent.

Llavors, el nostre protagonista va aturar-se, va girar cap a la dreta, i va pujar cap al forat d'un arbre. Allà es va trobar la seva dona i els seus fills, cargols com ell. Els va fer un petó a tots i va anar a dormir, cansat.

El Ventilador